

1 "VARFÖR SLOG DU MEJ. VARFÖR? INTE SLÅR MAN MÄNNISKOR? HEJ! MAN SLÅR INTE!", skriker jag, varför får jag inget svar, vad gör vi nu, vi går hem, snabbt iväg, från gatans köld, utifrån in i bussen. Tiden kränger marken rämnar vi faller inte dit, kör den här bussen dit? Vi kör bort från sprickan, den rämnade tiden och platsen, hur kan detta repareras? Min värld rasade ner i avgrunden, djupt djupt DJUPT ner i avgrunden, bort från allt det andra.

2 Är den också här, kom den med på bussen? Var är den? Sitter bara på plats, säger de, folk viskar, undrar, den flyttar sig inte ur fläcken, stirrar bara rakt fram. Den sitter helt i det motsatta hörnet, i hörnet där det är lika mörkt som i mitt egna, så mörkt att jag inte ser den ordentligt, riktigt, öppet. Och den hör inte mej.

2 Är den också här, kom den med på bussen? Var är den? Sitter bara på plats, säger de, folk viskar, undrar, den flyttar sig inte ur fläcken, stirrar bara rakt fram. Den sitter helt i det motsatta hörnet, i hörnet där det är lika mörkt som i mitt egna, så mörkt att jag inte ser den ordentligt, riktigt, öppet. Och den hör inte mej.

3 - - *just as I reached the other side, I stumbled, and the movements, the attitudes, the glances of the other fixed me there, in the sense in which a chemical solution is fixed by a dye. I was indignant; I demanded an explanation. Nothing happened. I burst apart. Now the fragments have been put together again by another self.*
(Fanon, F.)

3 - - *just as I reached the other side, I stumbled, and the movements, the attitudes, the glances of the other fixed me there, in the sense in which a chemical solution is fixed by a dye. I was indignant; I demanded an explanation. Nothing happened. I burst apart. Now the fragments have been put together again by another self.*
(Fanon, F.)

4 Jag försökte fly ett omöjligt liv, en möjlig död. Jag fick en omöjlig död, men bara ett möjligt liv. Ett liv där bara en del saker är möjliga, och jag får veta vilka i efterhand, en aning för sent. Jag lär mig dem utantill, så att de inte kommer som en överraskning.

4 Jag försökte fly ett omöjligt liv, en möjlig död. Jag fick en omöjlig död, men bara ett möjligt liv. Ett liv där bara en del saker är möjliga, och jag får veta vilka i efterhand, en aning för sent. Jag lär mig dem utantill, så att de inte kommer som en överraskning.

5 En man med barnvagn, kvinnor som kysser varann. Jag ser misstänksamheten i allas ansikten som stiger på bussen. Främlingskänslan, spanandet. Jag stirrar på dem, de värderar, definierar, klassificerar mig med sina blickar. Vi begrundar varandras underliga symboler för frihet. Våra val. Vår underliga föreställning att vi sitter i den här bussen för att det är möjligt. Som om endast det möjliga vore bra för oss.

5 En man med barnvagn, kvinnor som kysser varann. Jag ser misstänksamheten i allas ansikten som stiger på bussen. Främlingskänslan, spanandet. Jag stirrar på dem, de värderar, definierar, klassificerar mig med sina blickar. Vi begrundar varandras underliga symboler för frihet. Våra val. Vår underliga föreställning att vi sitter i den här bussen för att det är möjligt. Som om endast det möjliga vore bra för oss.

6 *Vad jag än gör för slutsatser, slutar jag ändå med att min inställning till dem är skyddande nedlåtande. Kanske det bara är frågan om skillnaden mellan skådespelaren (dem) och åskådaren (mig). (Sontag, S.)*

6 *Vad jag än gör för slutsatser, slutar jag ändå med att min inställning till dem är skyddande nedlåtande. Kanske det bara är frågan om skillnaden mellan skådespelaren (dem) och åskådaren (mig). (Sontag, S.)*

7 *Kanske har jag förtjänat våldet, jag utövar ju det själv.*

7 Kanske har jag förtjänat våldet, jag utövar ju det själv.

8 Ett slag, ord, en blick är avgrunden förkroppsligad. De är raka gester genom vilka man vill radera mig ur gruppen av möjligheter.

8 Ett slag, ord, en blick är avgrunden förkroppsligad. De är raka gester genom vilka man vill radera mig ur gruppen av möjligheter.

9 Hatbrott, vad är det? Jag hatas. Jag kläms in i den enda möjligheten. Utelämnade delar och överflöd skärs bort. Men en människa hatar inte en annan, jag hatar inte dig. Våra möjligheter och omöjligheter är de samma, likartade, då de är verkliga. Då de blir abstrakta, då någon fäster dem på oss utifrån, från ett okänt, mörkt hörn, då skiljs de åt. Vi skiljs åt. Vi blir möjliga eller omöjliga. Vi tar oss rätten att visa andra deras omöjlighet.

9 Hatbrott, vad är det? Jag hatas. Jag kläms in i den enda möjligheten. Utelämnade delar och överflöd skärs bort. Men en människa hatar inte en annan, jag hatar inte dig. Våra möjligheter och omöjligheter är de samma, likartade, då de är verkliga. Då de blir abstrakta, då någon fäster dem på oss utifrån, från ett okänt, mörkt hörn, då skiljs de åt. Vi skiljs åt. Vi blir möjliga eller omöjliga. Vi tar oss rätten att visa andra deras omöjlighet.

Uppskattat antal anmälningar med identifierade homofobiska, bifobiska och heterofobiska motiv (tillvägagångsätt: direkt mot person, fysisk kontakt): **178**

Hatbrott 2012, Brå-rapport 2013:16